

I

(Akty ustawodawcze)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2016/2134

z dnia 23 listopada 2016 r.

zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 1236/2005 w sprawie handlu niektórymi towarami, które mogłyby być użyte do wykonywania kary śmierci, tortur lub innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1236/2005 ⁽²⁾ zostało przyjęte w 2005 r. i weszło w życie w dniu 30 lipca 2006 r. W odpowiedzi na wezwanie Parlamentu Europejskiego z 2010 r. ⁽³⁾ oraz w związku z informacjami wskazującymi, że produkty lecznicze wywożone z Unii były używane do wykonywania kary śmierci w państwie trzecim, zamieszczone w załącznikach II i III do tego rozporządzenia wykazy towarów, handel którymi jest zakazany lub kontrolowany, zostały zmienione rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 1352/2011 ⁽⁴⁾. Komisja, przy wsparciu grupy ekspertów, zbadała konieczność wprowadzenia dalszych zmian do rozporządzenia (WE) nr 1236/2005 i załączników do niego. W lipcu 2014 r. rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 775/2014 ⁽⁵⁾ zmieniono w związku z tym załączniki II i III.
- (2) Karta praw podstawowych Unii Europejskiej (zwana dalej „Kartą”) stała się prawnie wiążąca wraz z wejściem w życie traktatu lizbońskiego w dniu 1 grudnia 2009 r. Definicja tortur zawarta w rozporządzeniu (WE) nr 1236/2005 została przejęta z Konwencji w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania z 1984 r. i zachowuje ważność. Definicja „innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania”, która nie jest zawarta w tej Konwencji, powinna zostać zmieniona w celu dostosowania jej do orzecznictwa Europejskiego Trybunału Praw Człowieka. Należy również wyjaśnić znaczenie terminu „zgodne z prawem kary” zawartego w definicji „tortur” oraz „innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania”, biorąc pod uwagę stanowisko Unii w sprawie kary śmierci.

⁽¹⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 4 października 2016 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 14 listopada 2016 r.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1236/2005 z dnia 27 czerwca 2005 r. w sprawie handlu niektórymi towarami, które mogłyby być użyte do wykonywania kary śmierci, tortur lub innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania (Dz.U. L 200 z 30.7.2005, s. 1).

⁽³⁾ Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 17 czerwca 2010 r. w sprawie wdrażania rozporządzenia Rady (WE) nr 1236/2005 w sprawie handlu niektórymi towarami, które mogłyby być użyte do wykonywania kary śmierci, tortur lub innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania (Dz.U. C 236 E z 12.8.2011, s. 107).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1352/2011 z dnia 20 grudnia 2011 r. zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 1236/2005 w sprawie handlu niektórymi towarami, które mogłyby być użyte do wykonywania kary śmierci, tortur lub innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania (Dz.U. L 338 z 21.12.2011, s. 31).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 775/2014 z dnia 16 lipca 2014 r. zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 1236/2005 w sprawie handlu niektórymi towarami, które mogłyby być użyte do wykonywania kary śmierci, tortur lub innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania (Dz.U. L 210 z 17.7.2014, s. 1).

- (3) Rozporządzeniem (WE) nr 1236/2005 ustanowiono system udzielania pozwoleń na wywóz służący przeciwdziałaniu używaniu towarów wymienionych w załączniku III do tego rozporządzenia do wykonywania kary śmierci, zadawania tortur lub w celu innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania.
- (4) Należy zapewnić proporcjonalność systemu udzielania pozwoleń na wywóz. Nie powinien on zatem uniemożliwiać wywozu produktów leczniczych wykorzystywanych do celów leczniczych zgodnych z prawem.
- (5) Z uwagi na różnice między karą śmierci a torturami i innym okrutnym, niehumanitarnym lub poniżającym traktowaniem albo karaniem należy ustanowić specjalny system udzielania pozwoleń na wywóz, aby zapobiec używaniu określonych towarów do wykonywania kary śmierci. System taki powinien uwzględniać fakt, że szereg państw zniosło karę śmierci w odniesieniu do wszystkich rodzajów przestępstw i podjęło zobowiązania międzynarodowe w tym zakresie. Z uwagi na ryzyko powrotnego wywozu tych towarów do państw, które nie podjęły takich zobowiązań, należy wprowadzić pewne warunki i wymogi w zakresie udzielania pozwoleń na wywóz do państw, które zniosły karę śmierci. Dlatego też należy udzielić generalnego pozwolenia na wywóz do tych państw, które zniosły karę śmierci w odniesieniu do wszystkich rodzajów przestępstw i które potwierdziły to zniesienie poprzez podjęcie zobowiązań międzynarodowych w tym zakresie.
- (6) Jeżeli dane państwo nie zniosło kary śmierci w odniesieniu do wszystkich rodzajów przestępstw i nie potwierdziło tego zniesienia poprzez podjęcie zobowiązań międzynarodowych w tym zakresie, właściwe organy rozpatrując wniosek o udzielenie pozwolenia na wywóz powinny sprawdzić, czy istnieje ryzyko, że użytkownik końcowy w państwie przeznaczenia mógłby użyć wywożone towary do wykonania takiej kary. Należy wprowadzić odpowiednie warunki i wymogi w zakresie kontroli sprzedaży lub przekazywania towarów przez użytkownika końcowego na rzecz osób trzecich. W przypadku licznych przesyłek między tym samym eksporterem i użytkownikiem końcowym należy umożliwić właściwym organom przeprowadzanie okresowego przeglądu statusu użytkownika końcowego, np. raz na sześć miesięcy, zamiast przy każdorazowym udzieleniu pozwolenia na wywóz w odniesieniu do przesyłki, bez uszczerbku dla przysługującego tym organom prawa do unieważnienia, zawieszenia, zmiany lub cofnięcia pozwolenia na wywóz w uzasadnionych przypadkach zgodnie z art. 9 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1236/2005.
- (7) Aby ograniczyć obciążenie administracyjne eksporterów, właściwe organy powinny mieć możliwość udzielenia eksporterowi pozwolenia globalnego obejmującego wszystkie przesyłki produktów leczniczych wysyłane przez tego eksportera określonemu użytkownikowi końcowemu w określonym okresie, w którym to pozwoleniu, w stosownych przypadkach, wskazana jest ilość odpowiadająca standardowemu użytkownikowi takich produktów przez użytkownika końcowego. Zgodnie z art. 9 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1236/2005 okres ważności takiego pozwolenia wynosiłby od jednego roku do trzech lat, z możliwością przedłużenia o maksymalnie dwa lata.
- (8) Udzielenie pozwolenia globalnego byłoby również właściwe w przypadku producenta, który zamierza wywieźć produkty lecznicze objęte zakresem stosowania rozporządzenia (WE) nr 1236/2005 do dystrybutora w państwie, które nie zniosło kary śmierci, pod warunkiem że eksporter i dystrybutor zawarli prawnie wiążącą umowę, na mocy której dystrybutor jest zobowiązany do stosowania odpowiedniego zestawu środków służących zagwarantowaniu, że produkty lecznicze nie będą użyte do wykonywania kary śmierci.
- (9) Wykaz towarów, na wywóz których wymagane jest pozwolenie w celu zapobiegania używaniu tych towarów do wykonywania kary śmierci, powinien obejmować tylko towary, które były używane do wykonywania kary śmierci w państwie trzecim, które nie zniosło tej kary, oraz towary, których używanie do wykonywania kary śmierci jest zatwierdzone przez takie państwo, lecz nie były one jeszcze w tym celu używane. Wykaz ten nie powinien zawierać nieśmiertelnych towarów, które nie są niezbędne do przeprowadzenia egzekucji osoby skazanej, takich jak standardowe meble, które mogą znajdować się również w sali egzekucji.
- (10) Produkty lecznicze objęte zakresem stosowania rozporządzenia (WE) nr 1236/2005 mogą podlegać kontrolom przeprowadzanym zgodnie z postanowieniami międzynarodowych konwencji dotyczących środków odurzających i substancji psychotropowych, takich jak Konwencja o substancjach psychotropowych z 1971 r. Ze względu na fakt, że tego rodzaju kontrole nie są przeprowadzane w celu zapobieżenia używaniu danych produktów leczniczych do wykonywania kary śmierci, ale w celu przeciwdziałania nielegalnemu obrotowi środkami odurzającymi, jako uzupełnienie kontroli międzynarodowych należy stosować kontrole wywozu przewidziane w rozporządzeniu (WE) nr 1236/2005. Należy jednak zachęcać państwa członkowskie do korzystania z jednolitej procedury w celu zastosowania obu systemów kontroli.
- (11) Aby ograniczyć obciążenie administracyjne eksporterów, właściwe organy powinny mieć możliwość udzielenia eksporterowi pozwolenia globalnego na wywóz towarów wymienionych w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 1236/2005 w celu zapobieżenia używaniu odnośnych towarów do zadawania tortur lub do innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania.

- (12) Kontrole wywozu przeprowadzane zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1236/2005 nie powinny być stosowane w odniesieniu do towarów objętych kontrolą zgodnie ze wspólnym stanowiskiem Rady 2008/944/WPZiB ⁽¹⁾, rozporządzeniem Rady (WE) nr 428/2009 ⁽²⁾ oraz rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 258/2012 ⁽³⁾.
- (13) Rozporządzenie (WE) nr 1236/2005 zabrania wywozu i przywozu towarów wymienionych w załączniku II do tego rozporządzenia oraz świadczenia pomocy technicznej w odniesieniu do tych towarów. Jeżeli towary takie znajdują się w państwach trzecich, pośrednikom prowadzącym działalność w Unii należy zakazać świadczenia usług pośrednictwa w związku z takimi towarami z uwagi na fakt, że jedynym praktycznym zastosowaniem tych towarów jest ich użycie do wykonywania kary śmierci, zadawania tortur lub w celu innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania. Wprowadzenie zakazu świadczenia tego rodzaju usług pośrednictwa służyłoby ochronie moralności publicznej oraz poszanowaniu zasad godności ludzkiej, które są podstawą wartości europejskich ujętych w Traktacie o Unii Europejskiej i w Karcie.
- (14) Świadczenie usług pośrednictwa i świadczenie pomocy technicznej w odniesieniu do towarów wymienionych w załączniku III lub załączniku IIIa do rozporządzenia (WE) nr 1236/2005 powinno być przedmiotem uprzedniego pozwolenia, co ma temu, aby świadczenie usług pośrednictwa lub świadczenie pomocy technicznej nie przyczyniało się do używania towarów, do których się ono odnosi, do wykonywania kary śmierci, zadawania tortur lub w celu innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania.
- (15) Przez usługi pośrednictwa i pomoc techniczną, które na podstawie niniejszego rozporządzenia są przedmiotem uprzedniego pozwolenia, należy rozumieć usługi pośrednictwa i pomoc techniczną świadczone z terytorium Unii, tj. świadczone z obszarów objętych zakresem terytorialnym Traktatów, wraz z przestrzenią powietrzną i wszelkimi statkami powietrznymi oraz statkami podlegającymi jurysdykcji państwa członkowskiego.
- (16) Przy udzielaniu pozwolenia na świadczenie pomocy technicznej w związku z towarami wymienionymi w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 1236/2005 właściwe organy powinny dążyć do tego, by pomoc techniczna i szkolenie dotyczące używania takich towarów świadczone lub oferowane w związku z pomocą techniczną, której dotyczy wnioski o pozwolenie, były zapewniane w sposób propagujący standardy egzekwowania prawa szanujące prawa człowieka i przyczyniający się do zapobiegania torturom i innemu okrutnemu, niehumanitarnemu lub poniżającemu traktowaniu albo karaniu.
- (17) Z uwagi na fakt, że jedynym praktycznym zastosowaniem towarów wymienionych w załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 1236/2005 jest ich użycie do wykonywania kary śmierci, zadawania tortur lub w celu innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania, należy zakazać pośrednikom i dostawcom pomocy technicznej zapewniania państwom trzecim szkolenia z używania takich towarów oraz zakazać zarówno promowania takich towarów na targach handlowych lub wystawach w Unii, jak i sprzedaży lub nabywania przestrzeni reklamowej w mediach drukowanych lub w internecie oraz sprzedaży lub nabywania czasu reklamowego w telewizji lub radiu w związku z takimi towarami.
- (18) Aby nie dopuścić do czerpania przez przedsiębiorców korzyści z transportu towarów, które są przewożone przez obszar celny Unii w drodze do państwa trzeciego i które mają być użyte do wykonywania kary śmierci, zadawania tortur lub w celu innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania, należy zakazać transportu w Unii takich towarów, jeżeli są wymienione w załączniku II lub – o ile przedsiębiorca wie o zamierzonym przeznaczeniu – jeżeli są wymienione w załączniku III lub załączniku IIIa do rozporządzenia (WE) nr 1236/2005.
- (19) Należy wyjaśnić, że państwa członkowskie mogą stosować środki ograniczające świadczenie określonych usług w związku z towarami wymienionymi w załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 1236/2005, zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami unijnymi.
- (20) Podczas gdy organy celne powinny wymieniać określone informacje z innymi organami celnymi za pośrednictwem systemu zarządzania ryzykiem celnym zgodnie z unijnymi przepisami w dziedzinie cel, właściwe organy, o których mowa w art. 8 rozporządzenia (WE) nr 1236/2005, powinny wymieniać określone informacje z innymi właściwymi organami na mocy art. 11 tego rozporządzenia. Należy wprowadzić wymóg, aby właściwe organy stosowały bezpieczny i szyfrowany system wymiany informacji o odmowach udzielenia pozwolenia

⁽¹⁾ Wspólne stanowisko Rady 2008/944/WPZiB z dnia 8 grudnia 2008 r. określające wspólne zasady kontroli wywozu technologii wojskowych i sprzętu wojskowego (Dz.U. L 335 z 13.12.2008, s. 99).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 428/2009 z dnia 5 maja 2009 r. ustanawiające wspólnotowy system kontroli wywozu, transferu, pośrednictwa i tranzytu w odniesieniu do produktów podwójnego zastosowania (Dz.U. L 134 z 29.5.2009, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 258/2012 z dnia 14 marca 2012 r. wdrażające art. 10 Protokołu Narodów Zjednoczonych przeciwko nielegalnemu wytwarzaniu i obrotowi bronią palną, jej częściami i komponentami oraz amunicją, uzupełniającego Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej (protokół NZ w sprawie broni palnej), oraz ustanawiające zezwolenia na wywóz i środki dotyczące przywozu i tranzytu dla broni palnej, jej części i komponentów oraz amunicji (Dz.U. L 94 z 30.3.2012, s. 1).

zgodnie z art. 11 rozporządzenia (WE) nr 1236/2005. W tym celu Komisja powinna udostępnić nową funkcję w istniejącym systemie ustanowionym na mocy art. 19 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 428/2009.

- (21) Należy wyjaśnić, że w zakresie, w jakim dotyczy to danych osobowych, przetwarzanie i wymiana informacji powinny odbywać się z poszanowaniem obowiązujących zasad w zakresie przetwarzania i wymiany danych osobowych zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 95/46/WE ⁽¹⁾ oraz rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 45/2001 ⁽²⁾.
- (22) W celu przyjęcia przepisów niezbędnych do stosowania rozporządzenia (WE) nr 1236/2005 należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) w odniesieniu do zmiany nowych załączników IIIa, IIIb, VI i VII do rozporządzenia (WE) nr 1236/2005. Przypomina się, że w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 37/2014 ⁽³⁾ przekazano Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 TFUE w odniesieniu do zmiany załączników I, II, III, IV i V do rozporządzenia (WE) nr 1236/2005. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa ⁽⁴⁾. W szczególności, aby zapewnić udział na równych zasadach Parlamentu Europejskiego i Rady w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.
- (23) Aby umożliwić Unii szybką reakcję, kiedy powstają nowe towary, które mogłyby być użyte do wykonywania kary śmierci, zadawania tortur lub w celu innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania, oraz kiedy istnieje wyraźne i bezpośrednie ryzyko, że towary te będą użyte do celów wiążących się z takimi naruszeniami praw człowieka, należy wprowadzić przepis przewidujący natychmiastowe stosowanie odpowiedniego aktu Komisji w sytuacji, gdy w przypadku zmiany załączników II lub III do rozporządzenia (WE) nr 1236/2005 wystąpi szczególnie pilna potrzeba dokonania takiej zmiany. Aby umożliwić Unii szybką reakcję, kiedy co najmniej jedno państwo trzecie zatwierdza albo akceptuje przeznaczenie określonych towarów do wykonywania kary śmierci, albo narusza zobowiązania międzynarodowe do zniesienia kary śmierci w odniesieniu do wszystkich rodzajów przestępstw, należy wprowadzić przepis przewidujący natychmiastowe stosowanie odpowiedniego aktu Komisji w sytuacji, gdy w przypadku zmiany załączników IIIa lub IIIb do rozporządzenia (WE) nr 1236/2005 jest to uzasadnione szczególnie pilną potrzebą. W przypadku stosowania procedury pilnej szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów.
- (24) Należy ustanowić grupę koordynacyjną. Grupa ta powinna być platformą umożliwiającą ekspertom z państw członkowskich i Komisji wymianę informacji o praktykach administracyjnych oraz omawianie kwestii dotyczących interpretacji niniejszego rozporządzenia, kwestii technicznych dotyczących towarów wymienionych w wykazach, zmian okoliczności związanych z niniejszym rozporządzeniem oraz innych ewentualnych kwestii. Grupa ta może w szczególności omawiać kwestie związane z charakterem i zamierzonym skutkiem używania towarów, dostępnością towarów w państwach trzecich oraz kwestię tego, czy towary zostały specjalnie zaprojektowane lub zmodyfikowane w celu wykonywania kary śmierci, zadawania tortur lub w celu innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania. Jeżeli Komisja podejmie decyzję o skonsultowaniu się z grupą podczas przygotowywania aktów delegowanych, powinna to uczynić zgodnie z zasadami, o których mowa w porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa.
- (25) Komisja nie zamawia sprzętu do celów egzekwowania prawa, ponieważ nie ponosi odpowiedzialności za utrzymanie porządku publicznego, prowadzenie postępowań w sprawach karnych ani za wykonywanie orzeczeń w sprawach karnych. Dlatego też należy ustanowić procedurę służącą zapewnieniu przekazywania Komisji informacji na temat sprzętu i produktów służących egzekwowaniu prawa niezawartych w wykazie i wprowadzanych do obrotu w Unii, aby zagwarantować aktualizowanie wykazów towarów, handel którymi jest zakazany lub kontrolowany, z uwzględnieniem najnowszych zmian w tym zakresie. Państwo członkowskie, które zwraca się do Komisji z wnioskiem o dodanie towarów do wykazu w załączniku II, załączniku III lub załączniku IIIa do rozporządzenia (WE) nr 1236/2005, powinno jednocześnie przekazać ten wniosek pozostałym państwom członkowskim.

⁽¹⁾ Dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31).

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych (Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie (UE) nr 37/2014 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 stycznia 2014 r. zmieniające niektóre rozporządzenia dotyczące wspólnej polityki handlowej w odniesieniu do procedur przyjmowania niektórych środków (Dz.U. L 18 z 21.1.2014, s. 1).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1.

- (26) Aby dać przedsiębiorcom i właściwym organom czas na wystąpienie o wymagane pozwolenia i na ich udzielenie, należy określić krótki okres przejściowy dotyczący stosowania nowych kontroli usług pośrednictwa i pomocy technicznej,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 1236/2005 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 1

Przedmiot

W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się przepisy unijne dotyczące handlu z państwami trzecimi towarami, które mogłyby być użyte do wykonywania kary śmierci lub do zadawania tortur, lub do innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania oraz przepisy dotyczące świadczenia usług pośrednictwa, pomocy technicznej, szkoleń i reklamy w związku z takimi towarami.”;

- 2) w art. 2 wprowadza się następujące zmiany:

- a) lit. a), b), c), d) i e) otrzymują brzmienie:

- „a) »tortury« oznaczają działanie, którym zadaje się osobie umyślnie ostry ból lub cierpienie, fizyczne bądź psychiczne, w celu uzyskania od tej osoby lub od osoby trzeciej informacji lub przyznania się, w celu ukarania tej osoby za czyn popełniony przez nią lub osobę trzecią albo za czyn, o popełnienie którego ta osoba lub osoba trzecia jest podejrzana, a także w celu zastraszenia lub wywarcia nacisku na tę osobę lub osobę trzecią, albo w jakimkolwiek innym celu wynikającym z wszelkiej formy dyskryminacji, gdy taki ból lub cierpienie powodowane są przez funkcjonariusza publicznego lub inną osobę występującą w charakterze urzędowym lub z ich polecenia, albo za ich wyraźną lub dorozumianą zgodą. Pojęcie to nie obejmuje jednak bólu lub cierpienia wynikającego wyłącznie ze zgodnych z prawem kar, związanego z tymi karami lub wywołanego przez nie przypadkowo. Kary śmierci w żadnym razie nie uznaje się za karę zgodną z prawem;
- b) »inne okrutne, niehumanitarne lub poniżające traktowanie albo karanie« oznacza działanie funkcjonariusza publicznego lub innej osoby występującej w charakterze urzędowym lub podjęte z ich polecenia, albo za ich wyraźną lub dorozumianą zgodą, przez które zadawany jest osobie ból lub cierpienie fizyczne bądź psychiczne osiągające minimalny poziom dotkliwości. Pojęcie to nie obejmuje jednak bólu lub cierpienia wynikającego wyłącznie ze zgodnych z prawem kar, związanego z tymi karami lub wywołanego przez nie przypadkowo. Kary śmierci w żadnym razie nie uznaje się za karę zgodną z prawem;
- c) »organy odpowiedzialne za egzekwowanie prawa« oznaczają organy odpowiedzialne za zapobieganie przestępstwom, ich wykrywanie, prowadzenie postępowań przygotowawczych w ich sprawie, ich zwalczanie i karanie, w szczególności policję, prokuraturę, władze sądownicze, publiczne lub prywatne służby więzienne oraz, w odpowiednich przypadkach, państwowe siły bezpieczeństwa i organy wojskowe;
- d) »wywóz« oznacza wyprowadzenie towarów z obszaru celnego Unii, w tym wyprowadzenie wymagające zgłoszenia celnego oraz wyprowadzenie towarów po ich składowaniu w wolnym obszarze celnym w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 (*);
- e) »przywóz« oznacza wprowadzenie towarów na obszar celnego Unii, w tym czasowe składowanie, wprowadzanie do wolnego obszaru celnego, objęcie procedurą specjalną oraz dopuszczenie do swobodnego obrotu w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 952/2013;

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny (Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1).”;

- b) lit. h) i i) otrzymują brzmienie:

„h) »właściwy organ« oznacza organ państwa członkowskiego, wskazany w załączniku I, który zgodnie z art. 8 jest uprawniony do podejmowania decyzji w sprawie wniosków o udzielenie pozwolenia lub do zakazania eksporterowi korzystania z generalnego unijnego pozwolenia na wywóz;

- i) »wnioskodawca« oznacza:
- 1) eksportera, w przypadku wywozu, o którym mowa w art. 3, 5 lub 7b;
 - 2) osobę fizyczną lub prawną, podmiot lub organ, który transportuje towary na obszarze celnym Unii, w przypadku tranzytu, o którym mowa w art. 4a;
 - 3) dostawcę pomocy technicznej, w przypadku świadczenia pomocy technicznej, o której mowa w art. 3;
 - 4) muzeum, które będzie wystawiało towary, w przypadku przywozu i świadczenia pomocy technicznej, o których mowa w art. 4; oraz
 - 5) dostawcę pomocy technicznej lub pośrednika, w przypadku świadczenia pomocy technicznej, o której mowa w art. 7a, lub świadczenia usług pośrednictwa, o których mowa w art. 7d;”;
- c) dodaje się litery w brzmieniu:
- „j) »obszar celny Unii« oznacza terytorium w rozumieniu art. 4 rozporządzenia (UE) nr 952/2013;
- k) »usługi pośrednictwa« oznaczają:
- 1) negocjowanie lub zawieranie transakcji kupna, sprzedaży lub dostawy odpowiednich towarów z państwa trzeciego do innego państwa trzeciego; lub
 - 2) sprzedaż lub kupno odpowiednich towarów znajdujących się w państwie trzecim w celu ich przekazania do innego państwa trzeciego.
- Na potrzeby niniejszego rozporządzenia samo świadczenie usług pomocniczych jest wyłączone z niniejszej definicji. Usługami pomocniczymi są: transport, usługi finansowe, ubezpieczenie lub reasekuracja oraz ogólna reklama lub promocja;
- l) »pośrednik« oznacza osobę fizyczną lub prawną, podmiot lub organ, w tym spółkę osobową, mające miejsce pobytu lub siedzibę w państwie członkowskim i świadczące usługi określone w lit. k) z terytorium Unii; osobę fizyczną mającą obywatelstwo państwa członkowskiego, niezależnie od miejsca pobytu, która świadczy takie usługi z terytorium Unii, oraz osobę prawną, podmiot lub organ zarejestrowane lub ustanowione na mocy prawa państwa członkowskiego, niezależnie od siedziby, które świadczą takie usługi z terytorium Unii;
- m) »dostawca pomocy technicznej« oznacza osobę fizyczną lub prawną, podmiot lub organ, w tym spółkę osobową, mające miejsce pobytu lub siedzibę w państwie członkowskim i świadczące pomoc techniczną określoną w lit. f) z terytorium Unii; osobę fizyczną mającą obywatelstwo państwa członkowskiego, niezależnie od miejsca pobytu, która świadczy taką pomoc z terytorium Unii, oraz osobę prawną, podmiot lub organ zarejestrowane lub ustanowione na mocy prawa państwa członkowskiego, niezależnie od siedziby, które świadczą taką pomoc z terytorium Unii;
- n) »eksporter« oznacza osobę fizyczną lub prawną, podmiot lub organ, w tym spółkę osobową, w imieniu których składane jest zgłoszenie wywozowe, to znaczy osobę, podmiot lub organ, które, w czasie gdy zgłoszenie jest przyjmowane, pozostają w stosunku umownym z odbiorcą w danym państwie trzecim i posiadają wymagane uprawnienia do decydowania o wysłaniu towarów poza obszar celny Unii. Jeżeli nie została zawarta taka umowa lub strona umowy nie działa we własnym imieniu, eksporter oznacza osobę, podmiot lub organ posiadające wymagane uprawnienia do decydowania o wysłaniu towaru poza obszar celny Unii. W przypadku gdy przywilej prawa dysponowania towarami należy zgodnie z taką umową do osoby, podmiotu lub organu mających miejsce pobytu lub siedzibę poza Unią, za eksportera uważa się stronę umowy mającą miejsce pobytu lub siedzibę w Unii;
- o) »generalne unijne pozwolenie na wywóz« oznacza pozwolenie na wywóz, w rozumieniu lit. d), w odniesieniu do wywozu do niektórych państw, które udzielane jest wszystkim eksporterom spełniającym warunki i wymogi dotyczące korzystania z takiego pozwolenia, wymienione w załączniku IIIb;
- p) »pozwolenie indywidualne« oznacza pozwolenie udzielone:
- 1) jednemu określonemu eksporterowi na wywóz, w rozumieniu lit. d), na rzecz jednego użytkownika końcowego lub odbiorcy w państwie trzecim, obejmujące co najmniej jeden towar;

- 2) jednemu określone mu pośrednikowi na świadczenie usług pośrednictwa, w rozumieniu lit. k), na rzecz jednego użytkownika końcowego lub odbiorcy w państwie trzecim, obejmujące co najmniej jeden towar; lub
 - 3) osobie fizycznej lub prawnej, podmiotowi lub organowi, które transportują towary w obrębie obszaru celnego Unii, na tranzyt w rozumieniu lit. s);
- q) »pozwolenie globalne« oznacza pozwolenie udzielone jednemu określone mu eksporterowi lub pośrednikowi w odniesieniu do typu towarów wymienionych w załączniku III lub w załączniku IIIa, które może dotyczyć:
- 1) wywozu, w rozumieniu lit. d), do co najmniej jednego określone go użytkownika końcowego w co najmniej jednym określone m państwie trzecim;
 - 2) wywozu, w rozumieniu lit. d), do co najmniej jednego określone go dystrybutora w co najmniej jednym określone m państwie trzecim, jeżeli eksporter jest producentem towarów wymienionych w ppkt 3.2 lub 3.3 załącznika III lub w pkt 1 załącznika IIIa;
 - 3) świadczenia usług pośrednictwa w związku z przekazywaniem towarów znajdujących się w państwie trzecim do co najmniej jednego określone go użytkownika końcowego w co najmniej jednym określone m państwie trzecim;
 4. świadczenia usług pośrednictwa w związku z przekazywaniem towarów znajdujących się w państwie trzecim do co najmniej jednego określone go dystrybutora w co najmniej jednym określone m państwie trzecim, jeżeli pośrednik jest producentem towarów wymienionych w ppkt 3.2 lub 3.3 załącznika III lub w pkt 1 załącznika IIIa;
- r) »dystrybutor« oznacza przedsiębiorcę prowadzącego działalność w zakresie handlu hurtowego towarami wymienionymi w ppkt 3.2 lub 3.3 załącznika III lub w pkt 1 załącznika IIIa, obejmującą nabywanie takich towarów od producentów lub przechowywanie, dostarczanie lub wywożenie takich towarów; działalność w zakresie handlu hurtowego takimi towarami nie obejmuje ich nabywania przez szpitale, apteki lub lekarzy medycyny wyłącznie do celów dostarczania takich towarów ludności;
- s) »tranzyt« oznacza transport w obrębie obszaru celnego Unii towarów nieunijnych przewożonych przez ten obszar do miejsca przeznaczenia znajdującego się poza obszarem celnym Unii.”;

3) w art. 3 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wywóz towarów wymienionych w załączniku II, niezależnie od ich pochodzenia, jest niedozwolony.

Załącznik II obejmuje towary, które nie mają żadnego innego praktycznego zastosowania niż wykonywanie kary śmierci lub zadawanie tortur i inne okrutne, nieludzkie lub poniżające traktowanie albo karanie.

Dostawcy pomocy technicznej nie mogą świadczyć, za wynagrodzeniem lub nieodpłatnie, pomocy technicznej w związku z towarami wymienionymi w załączniku II na rzecz osób, podmiotów lub organów w państwie trzecim.”;

4) w art. 4 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przywóz towarów wymienionych w załączniku II, niezależnie od ich pochodzenia, jest niedozwolony.

Osoby, podmioty i organy w Unii nie mogą przyjmować pomocy technicznej w związku z towarami wymienionymi w załączniku II, świadczonej, za wynagrodzeniem lub nieodpłatnie, z terytorium państwa trzeciego przez osoby, podmioty lub organy.”;

5) dodaje się artykuły w brzmieniu:

„Artykuł 4a

Zakaz tranzytu

1. Tranzyt towarów wymienionych w załączniku II jest niedozwolony.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1 właściwy organ może udzielić pozwolenia na tranzyt towarów wymienionych w załączniku II, jeżeli zostanie wykazane, że w państwie przeznaczenia towary te zostaną użyte wyłącznie w celu publicznego wystawienia w muzeum ze względu na ich znaczenie historyczne.

Artykuł 4b

Zakaz świadczenia usług pośrednictwa

Pośrednik nie może świadczyć usług pośrednictwa na rzecz osób, podmiotów lub organów w państwie trzecim w związku z towarami wymienionymi w załączniku II, niezależnie od pochodzenia takich towarów.

Artykuł 4c

Zakaz szkolenia

Dostawca pomocy technicznej i pośrednik nie mogą świadczyć ani oferować osobom, podmiotom ani organom w państwie trzecim szkolenia z używania towarów wymienionych w załączniku II.

Artykuł 4d

Targi handlowe

Osoby fizyczne i prawne, podmioty i organy, w tym spółki osobowe, niezależnie od tego czy mają miejsce pobytu lub siedzibę w państwie członkowskim, nie mogą wystawiać ani oferować na sprzedaż towarów wymienionych w załączniku II na wystawach lub targach odbywających się w Unii, chyba że zostanie wykazane, iż z uwagi na charakter wystawy lub targów wystawienie lub zaoferowanie na sprzedaż takich towarów nie przyczynia się do ani nie propaguje sprzedaży ani dostarczania takich towarów osobom, podmiotom lub organom w państwie trzecim.

Artykuł 4e

Reklama

Osoby fizyczne i prawne, podmioty i organy, w tym spółki osobowe, mające miejsce pobytu lub siedzibę w państwie członkowskim, które sprzedają lub nabywają przestrzeń reklamową lub czas reklamowy w Unii, osoby fizyczne mające obywatelstwo państwa członkowskiego, które sprzedają lub nabywają przestrzeń reklamową lub czas reklamowy w Unii, oraz osoby prawne, podmioty i organy, zarejestrowane lub ustanowione na mocy prawa państwa członkowskiego, które sprzedają lub nabywają przestrzeń reklamową lub czas reklamowy w Unii, nie mogą sprzedawać żadnej osobie, podmiotowi ani organowi w państwie trzecim przestrzeni reklamowej w mediach drukowanych lub w internecie ani czasu reklamowego w telewizji lub radiu w związku z towarami wymienionymi w załączniku II, ani też nabywać od tych osób, podmiotów lub organów takiej przestrzeni reklamowej i czasu reklamowego.

Artykuł 4f

Środki krajowe

1. Nie naruszając mających zastosowanie przepisów unijnych, w tym zakazu dyskryminacji ze względu na przynależność państwową, państwa członkowskie mogą przyjąć lub utrzymać środki krajowe ograniczające transport, usługi finansowe, działalność ubezpieczeniową lub reasekuracyjną lub ogólną reklamę lub promocję w związku z towarami wymienionymi w załączniku II.

2. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o wszelkich środkach przyjętych zgodnie z ust. 1. O istniejących środkach powiadamia się do dnia 17 lutego 2017 r. O nowych środkach, zmianach środków i uchyleniu środków powiadamia się przed datą ich wejścia w życie.”;

6) w art. 5 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wywóz towarów wymienionych w załączniku III wymaga uzyskania pozwolenia, niezależnie od pochodzenia takich towarów. Pozwolenie nie jest jednak wymagane w przypadku towarów, które są jedynie przewożone przez obszar celny Unii, tj. takich, którym nie nadano innego przeznaczenia celnego niż procedura tranzytu zewnętrznego w rozumieniu art. 226 rozporządzenia (UE) nr 952/2013, łącznie ze składowaniem towarów nieunijnych w wolnym obszarze celnym.

Załącznik III obejmuje wyłącznie następujące towary, które mogłyby być użyte do zadawania tortur lub w celu innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania:

- a) towary używane głównie do celów egzekwowania prawa; oraz
- b) towary, które z uwagi na sposób ich zaprojektowania i właściwości techniczne wiążą się ze znaczącym ryzykiem ich użycia do zadawania tortur lub w celu innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania.

Załącznik III nie obejmuje:

- a) broni palnej podlegającej kontroli na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 258/2012 (*);
- b) produktów podwójnego zastosowania podlegających kontroli na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 428/2009 (**); oraz
- c) towarów podlegających kontroli zgodnie ze wspólnym stanowiskiem Rady 2008/944/WPZiB (**).

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 258/2012 z dnia 14 marca 2012 r. wdrażające art. 10 Protokołu Narodów Zjednoczonych przeciwko nielegalnemu wytwarzaniu i obrotowi bronią palną, jej częściami i komponentami oraz amunicją, uzupełniającego Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej (protokół NZ w sprawie broni palnej), oraz ustanawiające zezwolenia na wywóz i środki dotyczące przywozu i tranzytu dla broni palnej, jej części i komponentów oraz amunicji (Dz.U. L 94 z 30.3.2012, s. 1).

(**) Rozporządzenie Rady (WE) nr 428/2009 z dnia 5 maja 2009 r. ustanawiające wspólnotowy system kontroli wywozu, transferu, pośrednictwa i tranzytu w odniesieniu do produktów podwójnego zastosowania (Dz.U. L 134 z 29.5.2009, s. 1).

(***) Wspólne stanowisko Rady 2008/944/WPZiB z dnia 8 grudnia 2008 r. określające wspólne zasady kontroli wywozu technologii wojskowych i sprzętu wojskowego (Dz.U. L 335 z 13.12.2008, s. 99).";

7) w art. 6 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Właściwe organy wydają decyzje w sprawie wniosków o udzielenie pozwolenia na wywóz towarów wymienionych w załączniku III, biorąc pod uwagę wszystkie istotne kwestie, w tym w szczególności to, czy w ciągu ostatnich trzech lat inne państwo członkowskie oddaliło wniosek dotyczący wywozu zasadniczo identycznych towarów, oraz kwestie związane z zamierzonym końcowym zastosowaniem i ryzykiem przekierowania.”;

b) dodaje się ustępy w brzmieniu:

„3. Przy sprawdzaniu zamierzonego końcowego zastosowania i ocenie ryzyka przekierowania stosuje się następujące zasady:

3.1. Jeżeli producent towarów wymienionych w ppkt 3.2 lub 3.3 załącznika III wystąpi z wnioskiem o udzielenie pozwolenia na wywóz tych towarów do dystrybutora, właściwy organ przeprowadza ocenę postanowień umowy zawartej między producentem a dystrybutorem oraz środków, jakie zamierzają oni podjąć w celu zapewnienia, aby towary te oraz – w stosownych przypadkach – produkty, do których zostaną one włączone, nie zostały użyte do zadawania tortur ani w celu innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania.

3.2. Jeżeli wystąpiono z wnioskiem o udzielenie pozwolenia na wywóz towarów wymienionych w ppkt 3.2 lub 3.3 załącznika III do użytkownika końcowego, właściwy organ może, oceniając ryzyko przekierowania, wziąć pod uwagę mające zastosowanie postanowienia umowne oraz oświadczenie dotyczące końcowego zastosowania podpisane przez użytkownika końcowego, jeżeli takie oświadczenie zostało przedłożone. W przypadku nieprzedłożenia oświadczenia dotyczącego końcowego zastosowania obowiązek wskazania podmiotu, który będzie użytkownikiem końcowym, oraz zastosowania danych towarów, spoczywa na eksporterze. Jeżeli eksporter nie dostarczy wystarczających informacji dotyczących końcowego zastosowania i użytkownika końcowego, uznaje się, że właściwy organ ma uzasadnione podstawy, aby przypuszczać, że dane towary mogłyby zostać użyte do zadawania tortur lub w celu innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania.

4. Oprócz kryteriów określonych w ust. 1 przy ocenie wniosku o udzielenie pozwolenia globalnego właściwy organ bierze pod uwagę stosowanie przez eksportera współmiernych i odpowiednich środków i procedur zapewniających przestrzeganie przepisów i celów niniejszego rozporządzenia oraz warunków określonych w pozwoleniu.”;

8) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 6a

Zakaz tranzytu

Osoby fizyczne i prawne, podmioty i organy, w tym spółki osobowe, niezależnie od tego, czy mają miejsce pobytu lub siedzibę w państwie członkowskim, nie mogą wykonywać tranzytu towarów wymienionych w załączniku III, jeżeli wiedzą, że jakkolwiek część przesyłki takich towarów jest przeznaczona do zadawania tortur lub innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania w państwie trzecim.”;

9) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 7a

Wymóg uzyskania pozwolenia w odniesieniu do określonych usług

1. Pozwolenie wymagane jest w przypadku świadczenia przez odpowiednio dostawcę pomocy technicznej lub pośrednika, za wynagrodzeniem lub nieodpłatnie, na rzecz osoby, podmiotu lub organu w państwie trzecim jednej z następujących usług:

- a) pomoc techniczna w związku z towarami wymienionymi w załączniku III, niezależnie od pochodzenia takich towarów; oraz
- b) usługi pośrednictwa w związku z towarami wymienionymi w załączniku III, niezależnie od pochodzenia takich towarów.

2. Przy rozpatrywaniu wniosków o udzielenie pozwolenia na świadczenie usług pośrednictwa w odniesieniu do towarów wymienionych w załączniku III, art. 6 stosuje się odpowiednio.

Przy rozpatrywaniu wniosków o udzielenie pozwolenia na świadczenie pomocy technicznej w związku z towarami wymienionymi w załączniku III, kryteria określone w art. 6 powinny zostać uwzględnione w ocenie:

- a) czy pomoc techniczna byłaby świadczona na rzecz osoby, podmiotu lub organu, które mogłyby użyć towarów, których dotyczy pomoc techniczna, do zadawania tortur lub w celu innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania; oraz
- b) czy pomoc techniczna została wykorzystana do naprawy, rozwoju, produkcji, testowania, konserwacji lub montażu towarów wymienionych w załączniku III lub do świadczenia pomocy technicznej na rzecz osoby, podmiotu lub organu, które mogłyby użyć towarów, których dotyczy pomoc techniczna, do zadawania tortur lub w celu innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania.

3. Ust. 1 nie stosuje się do świadczenia pomocy technicznej, jeżeli:

- a) pomoc techniczna jest świadczona na rzecz organu ścigania państwa członkowskiego lub cywilnego lub wojskowego personelu państwa członkowskiego zgodnie z art. 5 ust. 3 zdanie pierwsze;
- b) pomoc techniczna obejmuje dostarczanie informacji należących do domeny publicznej; lub
- c) pomoc techniczna stanowi minimum niezbędne do instalacji, eksploatacji, konserwacji lub naprawy towarów wymienionych w załączniku III, na których wywóz udzielił pozwolenia właściwy organ zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

4. Niezależnie od ust. 1, państwo członkowskie może utrzymać zakaz świadczenia usług pośrednictwa w odniesieniu do kajdan na nogi, łańcuchów na nogi oraz przenośnych urządzeń do wywoływania elektrowstrząsów. W przypadku gdy państwo członkowskie utrzymuje taki zakaz, powiadamia Komisję o przyjętych przez siebie środkach do dnia 17 lutego 2017 r. oraz powiadamia Komisję, jeżeli środki te zostają zmienione lub uchylone.”;

10) po art. 7a dodaje się rozdział w brzmieniu:

„ROZDZIAŁ IIIa

Towary, które mogłyby być użyte do wykonywania kary śmierci

Artykuł 7b

Wymóg uzyskania pozwolenia na wywóz

1. Wywóz towarów wymienionych w załączniku IIIa wymaga uzyskania pozwolenia, niezależnie od pochodzenia takich towarów. Pozwolenie nie jest jednak wymagane w przypadku towarów, które są jedynie przewożone przez obszar celny Unii, tj. takich, którym nie nadano innego przeznaczenia celnego niż procedura tranzytu zewnętrznego w rozumieniu art. 226 rozporządzenia (UE) nr 952/2013, łącznie ze składowaniem towarów nieuniijnych w wolnym obszarze celnym

Załącznik IIIa obejmuje wyłącznie towary, które mogłyby być użyte do wykonywania kary śmierci i które zostały zatwierdzone lub są faktycznie używane do wykonywania kary śmierci w jednym lub większej liczbie państw trzecich, które nie zniosły kary śmierci. Załącznik IIIa nie obejmuje:

- a) broni palnej podlegającej kontroli na mocy rozporządzenia (UE) nr 258/2012;
- b) produktów podwójnego zastosowania podlegających kontroli na mocy rozporządzenia (WE) nr 428/2009; oraz
- c) towarów podlegających kontroli zgodnie ze wspólnym stanowiskiem 2008/944/WPZiB.

2. Jeżeli wywóz produktów leczniczych wymaga uzyskania pozwolenia na wywóz zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, a wywóz ten podlega również wymogom w zakresie udzielania pozwoleń ustanowionym w międzynarodowych konwencjach w sprawie kontrolowania środków odurzających i substancji psychotropowych, takich jak Konwencja o substancjach psychotropowych z 1971 r., państwa członkowskie mogą stosować jednolitą procedurę w celu wywiązania się ze zobowiązań spoczywających na nich na mocy niniejszego rozporządzenia i odpowiedniej konwencji.

Artykuł 7c

Kryteria udzielania pozwoleń na wywóz

1. Właściwe organy wydają decyzje w sprawie wniosków o udzielenie pozwolenia na wywóz towarów wymienionych w załączniku IIIa, biorąc pod uwagę wszystkie istotne kwestie, w tym w szczególności to, czy w ciągu ostatnich trzech lat inne państwo członkowskie oddało wniosek dotyczący wywozu zasadniczo identycznych towarów, oraz kwestie związane z zamierzonym końcowym zastosowaniem i ryzykiem przekierowania.

2. Właściwy organ nie udziela pozwolenia, jeśli istnieją uzasadnione podstawy, aby przypuszczać, że towary wymienione w załączniku IIIa mogłyby być użyte do wykonywania kary śmierci w państwie trzecim.

3. Przy sprawdzaniu zamierzonego końcowego zastosowania i ocenie ryzyka przekierowania stosuje się następujące zasady:

3.1. Jeżeli producent towarów wymienionych w pkt 1 załącznika IIIa wystąpi z wnioskiem o udzielenie pozwolenia na wywóz takich produktów do dystrybutora, właściwy organ przeprowadza ocenę postanowień umowy zawartej między producentem a dystrybutorem oraz środków, jakie zamierzają oni podjąć w celu zapewnienia, aby towary te nie zostały użyte do wykonywania kary śmierci.

3.2. Jeżeli wystąpiono z wnioskiem o udzielenie pozwolenia na wywóz towarów wymienionych w pkt 1 załącznika IIIa do użytkownika końcowego, właściwy organ może, oceniając ryzyko przekierowania, wziąć pod uwagę mające zastosowanie postanowienia umowne oraz oświadczenie dotyczące końcowego zastosowania podpisane przez użytkownika końcowego, jeżeli takie oświadczenie zostało przedłożone. W przypadku nieprzedłożenia oświadczenia dotyczącego końcowego zastosowania obowiązek wskazania podmiotu, który będzie użytkownikiem końcowym, oraz zastosowania danych towarów, spoczywa na eksporterze. Jeżeli eksporter nie dostarczy wystarczających informacji dotyczących końcowego zastosowania i użytkownika końcowego, uznaje się, że właściwy organ ma uzasadnione podstawy, aby przypuszczać, że dane towary mogłyby zostać użyte do wykonywania kary śmierci.

3.3. Komisja, we współpracy z właściwymi organami państw członkowskich, może przyjąć wytyczne dotyczące najlepszych praktyk odnośnie do oceny końcowego zastosowania i celów, dla których pomoc techniczna zostanie wykorzystana.

4. Oprócz kryteriów określonych w ust. 1, przy ocenie wniosku o udzielenie pozwolenia globalnego właściwy organ bierze pod uwagę stosowanie przez eksportera współmiernych i odpowiednich środków i procedur zapewniających przestrzeganie przepisów i celów niniejszego rozporządzenia oraz warunków określonych w pozwoleniu.

Artykuł 7d

Zakaz tranzytu

Osoby fizyczne i prawne, podmioty i organy, w tym spółki osobowe, niezależnie od tego, czy mają miejsce pobytu lub siedzibę w państwie członkowskim, nie mogą wykonywać tranzytu towarów wymienionych w załączniku IIIa, jeżeli wiedzą, że jakakolwiek część przesyłki takich towarów jest przeznaczona do wykonywania kary śmierci w państwie trzecim.

Artykuł 7e

Wymóg uzyskania pozwolenia w odniesieniu do określonych usług

1. Pozwolenie wymagane jest w przypadku świadczenia przez odpowiednio dostawcę pomocy technicznej lub pośrednika, za wynagrodzeniem lub nieodpłatnie, na rzecz osoby, podmiotu lub organu w państwie trzecim jednej z następujących usług:

- a) pomoc techniczna w związku z towarami wymienionymi w załączniku IIIa, niezależnie od pochodzenia takich towarów; oraz
- b) usługi pośrednictwa w związku z towarami wymienionymi w załączniku IIIa, niezależnie od pochodzenia takich towarów.

2. Przy rozpatrywaniu wniosków o udzielenie pozwolenia na świadczenie usług pośrednictwa w odniesieniu do towarów wymienionych w załączniku IIIa, art. 7c stosuje się odpowiednio.

Przy rozpatrywaniu wniosków o udzielenie pozwolenia na świadczenie pomocy technicznej w związku z towarami wymienionymi w załączniku IIIa, kryteria określone w art. 7c powinny zostać uwzględnione w ocenie:

- a) czy pomoc techniczna byłaby świadczona na rzecz osoby, podmiotu lub organu, które mogłyby użyć towarów, których dotyczy pomoc techniczna, do wykonywania kary śmierci; oraz
 - b) czy pomoc techniczna zostałaby wykorzystana do naprawy, rozwoju, produkcji, testowania, konserwacji lub montażu towarów wymienionych w załączniku IIIa lub do świadczenia pomocy technicznej na rzecz osoby, podmiotu lub organu, które mogłyby użyć towarów, których dotyczy pomoc techniczna, do wykonywania kary śmierci.
3. Ust. 1 nie stosuje się do świadczenia pomocy technicznej, jeżeli:
- a) pomoc techniczna obejmuje dostarczanie informacji należących do domeny publicznej; lub
 - b) pomoc techniczna stanowi minimum niezbędne do instalacji, eksploatacji, konserwacji i naprawy towarów wymienionych w załączniku IIIa, na których wywóz udzielił pozwolenia właściwy organ zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.”;

11) art. 8 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 8

Rodzaje pozwoleń i organy wydające

1. W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się generalne unijne pozwolenie na wywóz niektórych towarów, zgodnie z załącznikiem IIIb.

Właściwy organ państwa członkowskiego, w którym eksporter ma swoje miejsce pobytu lub swoją siedzibę, może zakazać temu eksporterowi korzystania z tego pozwolenia, jeżeli istnieją uzasadnione wątpliwości co do zdolności tego eksportera do spełniania warunków tego pozwolenia lub przestrzegania przepisów w zakresie kontroli wywozu.

Właściwe organy państw członkowskich wymieniają informacje na temat wszystkich eksporterów pozbawionych prawa korzystania z generalnego unijnego pozwolenia na wywóz, chyba że ustalą one, że dany eksporter nie będzie usiłował wywieźć towarów wymienionych w załączniku IIIa przez terytorium innego państwa członkowskiego. Do tego celu wykorzystuje się bezpieczny, szyfrowany system wymiany informacji.

2. Pozwolenia na wywóz innego rodzaju niż ten, o którym mowa w ust. 1, na który na mocy niniejszego rozporządzenia wymagane jest pozwolenie, udziela właściwy organ państwa członkowskiego, w którym eksporter ma swoje miejsce pobytu lub swoją siedzibę, zgodnie z wykazem w załączniku I. Pozwolenie takie może być pozwoleniem indywidualnym lub globalnym, jeżeli dotyczy towarów wymienionych w załączniku III lub w załączniku IIIa. W odniesieniu do towarów wymienionych w załączniku II udziela się pozwolenia indywidualnego.

3. Pozwolenia na tranzyt towarów wymienionych w załączniku II udziela właściwy organ państwa członkowskiego, w którym osoba fizyczna lub prawna, podmiot lub organ, które dokonują transportu towarów na obszarze celnym Unii, mają miejsce pobytu lub siedzibę, zgodnie z wykazem w załączniku I. Jeżeli ta osoba, podmiot lub organ nie mają miejsca pobytu lub siedziby w państwie członkowskim, pozwolenia udziela właściwy organ państwa członkowskiego, na którego terytorium następuje wprowadzenie towarów na obszar celny Unii. Pozwolenie takie jest pozwoleniem indywidualnym.

4. Pozwolenia na przywóz, które jest wymagane na mocy niniejszego rozporządzenia, udziela właściwy organ państwa członkowskiego, w którym utworzono muzeum, zgodnie z wykazem w załączniku I. W odniesieniu do towarów wymienionych w załączniku II udziela się pozwolenia indywidualnego.

5. Pozwolenia na świadczenie pomocy technicznej w związku z towarami wymienionym w załączniku II udziela:

- a) właściwy organ państwa członkowskiego, w którym dostawca pomocy technicznej ma swoje miejsce pobytu lub swoją siedzibę, zgodnie z wykazem w załączniku I, lub, w przypadku braku takiego państwa członkowskiego, właściwy organ państwa członkowskiego, którego dostawca pomocy technicznej jest obywatelem lub zgodnie z prawem którego został zarejestrowany lub utworzony, jeżeli pomoc ma być świadczona na rzecz muzeum w państwie trzecim; lub
- b) właściwy organ państwa członkowskiego, w którym utworzono muzeum, zgodnie z wykazem w załączniku I, jeżeli pomoc ma być świadczona na rzecz muzeum znajdującego się w Unii.

6. Pozwolenia na świadczenie pomocy technicznej w związku z towarami wymienionymi w załączniku III lub w załączniku IIIa udziela właściwy organ państwa członkowskiego, w którym dostawca pomocy technicznej ma miejsce pobytu lub siedzibę, zgodnie z wykazem w załączniku I, lub, w przypadku braku takiego państwa członkowskiego, właściwy organ państwa członkowskiego, którego dostawca pomocy technicznej jest obywatelem lub zgodnie z prawem którego został zarejestrowany lub utworzony.

7. Pozwolenia na świadczenie usług pośrednictwa w związku z towarami wymienionymi w załączniku III lub w załączniku IIIa udziela właściwy organ państwa członkowskiego, w którym pośrednik ma miejsce pobytu lub siedzibę, zgodnie z wykazem w załączniku I, lub, w przypadku braku takiego państwa członkowskiego, właściwy organ państwa członkowskiego, którego pośrednik jest obywatelem lub zgodnie z prawem którego został zarejestrowany lub utworzony. Pozwolenie jest udzielane na określoną ilość wyszczególnionych towarów przemierzanych między dwoma lub więcej państwami trzecimi. W pozwoleniu jednoznacznie określa się miejsce, w którym towary te znajdują się w państwie trzecim będącym państwem pochodzenia oraz użytkownika końcowego i dokładne miejsce, w którym się on znajduje.

8. Wnioskodawcy dostarczają właściwemu organowi wszelkich odnośnych informacji wymaganych przy składaniu wniosków o udzielenie indywidualnego lub globalnego pozwolenia na wywóz lub na świadczenie usług pośrednictwa, na świadczenie pomocy technicznej, indywidualnego pozwolenia na przywóz lub na tranzyt.

W przypadku wywozu właściwe organy otrzymują pełne informacje, w szczególności na temat użytkownika końcowego, państwa przeznaczenia oraz końcowego zastosowania towarów.

W odniesieniu do usług pośrednictwa właściwe organy otrzymują w szczególności informacje o miejscu, w którym towary te znajdują się w państwie trzecim będącym państwem pochodzenia, jednoznaczny opis towarów i ich ilości, informacje o stronach trzecich biorących udział w transakcji, państwie trzecim będącym państwem przeznaczenia oraz użytkowniku końcowym w tym państwie i dokładnym miejscu, w którym się on znajduje.

W stosownych przypadkach udzielenie pozwolenia może być uzależnione od przedłożenia oświadczenia dotyczącego końcowego zastosowania.

9. W drodze odstępstwa od ust. 8, w przypadku gdy producent lub przedstawiciel producenta ma wywieźć lub sprzedać i przekazać towary ujęte w ppkt 3.2 lub 3.3 załącznika III lub w pkt 1 załącznika IIIa do dystrybutora w państwie trzecim, producent przekazuje informacje na temat poczynionych ustaleń i środków podjętych w celu zapobieżenia używaniu towarów ujętych w pkt 3.2 lub 3.3 załącznika III do zadawania tortur lub w celu innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania lub w celu zapobieżenia używaniu towarów ujętych w pkt 1 załącznika IIIa do wykonywania kary śmierci, informacje na temat państwa przeznaczenia oraz, o ile informacje takie są dostępne, na temat końcowego zastosowania towarów i ich użytkowników końcowych.

10. Na żądanie krajowego mechanizmu prewencji ustanowionego zgodnie z protokołem opcjonalnym do Konwencji ONZ w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania z 1984 r., właściwe organy mogą postanowić, aby informacje uzyskane od wnioskodawcy na temat państwa przeznaczenia, odbiorcy, użytkownika końcowego i użytkowników końcowych lub, w stosownych przypadkach, dystrybutora, ustaleń i środków, o których mowa w ust. 9, były dostępne dla krajowego mechanizmu prewencji. Właściwe organy wysłuchują wnioskodawcę przed udostępnieniem informacji i mogą nałożyć ograniczenia na możliwości wykorzystania informacji. Właściwe organy podejmują decyzje zgodnie z krajowymi przepisami i praktyką.

11. Państwa członkowskie rozpatrują wnioski o pozwolenia indywidualne lub globalne w terminie określonym zgodnie z przepisami lub praktykami krajowymi.”;

12) art. 9 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 9

Pozwolenia

1. Pozwolenia na wywóz, przywóz i tranzyt są wydawane na formularzach zgodnych ze wzorem zamieszczonym w załączniku V. Pozwolenia dotyczące usług pośrednictwa są wydawane na formularzach zgodnych ze wzorem zamieszczonym w załączniku VI. Pozwolenia dotyczące pomocy technicznej są wydawane na formularzach zgodnych ze wzorem zamieszczonym w załączniku VII. Pozwolenia takie są ważne w całej Unii. Okres ważności pozwolenia wynosi od trzech do dwunastu miesięcy, z możliwością przedłużenia o maksymalnie 12 miesięcy. Okres ważności pozwolenia globalnego wynosi od jednego do trzech lat, z możliwością przedłużenia o maksymalnie dwa lata.

2. Pozwolenie na wywóz udzielone zgodnie z art. 6 lub z art. 7c oznacza pozwolenie eksporterowi na świadczenie pomocy technicznej użytkownikom końcowym w zakresie, w jakim pomoc ta jest konieczna do zainstalowania, eksploatacji, konserwacji lub naprawy towarów, na których wywóz udzielono pozwolenia.

3. Pozwolenia mogą być wydawane za pomocą środków elektronicznych. Dokładne procedury określa się na szczeblu krajowym. Państwa członkowskie korzystające z tej możliwości informują o tym Komisję.

4. W pozwoleniach na wywóz, przywóz, tranzyt, świadczenie pomocy technicznej lub świadczenie usług pośrednictwa umieszcza się wszelkie wymogi i warunki, jakie właściwy organ uzna za stosowne.

5. Właściwy organ, działając zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, może odmówić udzielenia pozwolenia oraz może unieważnić, zawiesić, zmienić lub cofnąć udzielone pozwolenie.”;

13) art. 10 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jeżeli dokonano zgłoszenia celnego towarów wymienionych w załączniku II, III lub IIIa oraz stwierdzono, że na ich planowany wywóz lub przywóz nie zostało udzielone pozwolenie na podstawie niniejszego rozporządzenia, organy celne zatrzymują zgłoszone towary i zwracają uwagę eksportera lub importera na możliwość złożenia wniosku o udzielenie pozwolenia zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. Jeżeli wniosek o udzielenie pozwolenia nie zostanie złożony w terminie sześciu miesięcy od zatrzymania towarów lub jeżeli właściwy organ oddali taki wniosek, organy celne podejmują działania mające na celu uregulowanie sytuacji zatrzymanych towarów zgodnie z mającym zastosowanie prawem krajowym.”;

14) art. 11 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 11

Wymóg zawiadomienia i konsultacji

1. Państwo członkowskie powiadamia pozostałe państwa członkowskie i Komisję, jeżeli jego właściwe organy, zgodnie z wykazem w załączniku I, wydały decyzję o odmowie udzielenia pozwolenia na podstawie niniejszego rozporządzenia lub unieważniły pozwolenia, którego udzieliły. Takiego zawiadomienia dokonuje się nie później niż w ciągu 30 dni od daty wydania decyzji lub unieważnienia.

2. Właściwy organ, w razie potrzeby lub gdy jest to właściwe poprzez kanały dyplomatyczne, konsultuje się z organem lub organami, które w ciągu ostatnich trzech lat oddaliły wnioski o udzielenie pozwolenia na przywóz, tranzyt, świadczenie pomocy technicznej na rzecz osoby, podmiotu lub organu w państwie trzecim lub świadczenie usług pośrednictwa na mocy niniejszego rozporządzenia, jeżeli otrzyma wniosek dotyczący wywozu, tranzytu, świadczenia pomocy technicznej na rzecz osoby, podmiotu lub organu w państwie trzecim lub świadczenia usług pośrednictwa odnoszący się do zasadniczo identycznej transakcji, której dotyczył taki wcześniejszy wniosek, a organ uważa, że należy jednak udzielić pozwolenia.

3. Jeżeli po przeprowadzeniu konsultacji, o których mowa w ust. 2, właściwy organ postanowi o udzieleniu pozwolenia, odpowiednie państwo członkowskie niezwłocznie zawiadamia pozostałe państwa członkowskie i Komisję o swojej decyzji, wyjaśniając powody podjęcia takiej decyzji oraz przedstawiając istotne w danej sprawie informacje.

4. W przypadku gdy odmowa udzielenia pozwolenia jest oparta na krajowym zakazie zgodnie z art. 7 ust. 1 lub art. 7a ust. 4, nie stanowi ona decyzji o odmowie udzielenia pozwolenia w rozumieniu ust. 1 niniejszego artykułu.

5. Wszystkie powiadomienia wymagane na mocy niniejszego artykułu przekazuje się za pomocą bezpiecznego, szyfrowanego systemu wymiany informacji.”;

15) art. 12 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 12

Zmiana załączników

Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 15a w celu zmiany załączników I, II, III, IIIa, IIIb, IV, V, VI i VII. Zawarte w załączniku I dane dotyczące właściwych organów państw członkowskich zmienia się na podstawie informacji dostarczonych przez państwa członkowskie.

W przypadku gdy, w odniesieniu do zmiany załączników II, III, IIIa lub IIIb, jest to uzasadnione szczególnie pilną potrzebą, do aktów delegowanych przyjmowanych na podstawie niniejszego artykułu ma zastosowanie procedura przewidziana w art. 15b.”;

16) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 12a

Wnioski o dodanie towarów do jednego z wykazów towarów

1. Każde państwo członkowskie może zwrócić się do Komisji z należycie uzasadnionym wnioskiem o dodanie towarów przeznaczonych lub wprowadzanych do obrotu do celów egzekwowania prawa do wykazów zamieszczonych w załącznikach II, III lub IIIa. Wniosek taki zawiera informacje o:

a) projekcie i właściwościach towarów;

- b) wszystkich celach, do jakich mogą one być użyte; oraz
- c) przepisach międzynarodowych lub krajowych, które zostałyby naruszone w przypadku użycia towarów do celów egzekwowania prawa.

Państwo członkowskie, które zwraca się do Komisji z wnioskiem, przekazuje jednocześnie ten wniosek pozostałym państwom członkowskim.

2. W terminie trzech miesięcy od daty otrzymania wniosku Komisja może zwrócić się do wnioskującego państwa członkowskiego o przekazanie informacji uzupełniających, jeżeli uzna, że wniosek nie zawiera wystarczających informacji na temat jednego lub większej liczby istotnych punktów lub że dodatkowe informacje na temat jednego lub większej liczby istotnych punktów są niezbędne. Komisja wskazuje punkty, w odniesieniu do których należy przekazać informacje uzupełniające. Komisja przesyła te pytania do pozostałych państw członkowskich. Pozostałe państwa członkowskie mogą także przedłożyć Komisji dodatkowe informacje potrzebne do oceny wniosku.

3. Jeżeli Komisja uzna, że nie ma potrzeby zwracania się o informacje uzupełniające, lub, w stosownych przypadkach, jeżeli otrzyma żądane informacje uzupełniające, w ciągu dwudziestu tygodni, odpowiednio od daty otrzymania wniosku lub od daty otrzymania informacji uzupełniających, wszczyna procedurę mającą na celu przyjęcie wnioskowanej zmiany lub informuje wnioskujące państwo członkowskie o powodach, dla których nie wszczęto takiej procedury.”;

- 17) w art. 13 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3a. Komisja opracowuje roczne sprawozdanie obejmujące roczne sprawozdania z działalności, o których mowa w ust. 3. To sprawozdanie roczne jest udostępniane publicznie.”;

- 18) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 13a

Przetwarzanie danych osobowych

Dane osobowe przetwarza się i wymienia zgodnie z zasadami ustanowionymi w dyrektywie 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (*) oraz rozporządzeniu (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady (**).

(*) Dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31).

(**) Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych (Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1.);

- 19) art. 15a otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 15a

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.

2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 12, powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia 16 grudnia 2016 r. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem okresu pięciu lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.

3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 12, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.

4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa (*).

5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 12 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski albo Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

(*) Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1.”;

20) dodaje się artykuły w brzmieniu:

„Artykuł 15b

Tryb pilny

1. Akty delegowane przyjęte w trybie niniejszego artykułu wchodzi w życie niezwłocznie i mają zastosowanie dopóki nie zostanie wyrażony sprzeciw zgodnie z ust. 2. Przekazując akt delegowany Parlamentowi Europejskiemu i Radzie podaje się powody zastosowania trybu pilnego.

2. Parlament Europejski albo Rada mogą wyrazić sprzeciw wobec aktu delegowanego zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 15a ust. 6. W takim przypadku Komisja uchyla akt natychmiast po powiadomieniu jej przez Parlament Europejski lub Radę o decyzji o sprzeciwie.

Artykuł 15c

Grupa Koordynacyjna ds. Przeciwdziałania Torturom

1. Ustanawia się Grupę Koordynacyjną ds. Przeciwdziałania Torturom, której przewodniczy przedstawiciel Komisji. Każde państwo członkowskie wyznaczy przedstawiciela do tej grupy.

2. Grupa rozpatruje sprawy dotyczące stosowania niniejszego rozporządzenia, w tym, bez ograniczeń, wymianę informacji dotyczących praktyk administracyjnych i sprawy, które mogą być podnoszone przez przewodniczącego lub przedstawiciela państwa członkowskiego.

3. Grupa Koordynacyjna ds. Przeciwdziałania Torturom może, o ile uzna to za konieczne, przeprowadzać konsultacje z eksporterami, pośrednikami, dostawcami pomocy technicznej oraz innymi właściwymi zainteresowanymi stronami, których dotyczy niniejsze rozporządzenie.

4. Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu na piśmie roczne sprawozdanie z działalności Grupy Koordynacyjnej ds. Przeciwdziałania Torturom, rozpatrzonych przez nią spraw i przeprowadzonych przez nią konsultacji.

Sprawozdanie roczne sporządza się z uwzględnieniem ochrony interesów handlowych osób fizycznych lub prawnych. Dyskusje grupy są niejawnne.

Artykuł 15d

Przegląd

1. Do dnia 31 lipca 2020 r., a następnie co pięć lat, Komisja dokonuje przeglądu wykonania niniejszego rozporządzenia i składa Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wyczerpujące sprawozdanie z jego wykonania oraz oceny skutków, które może zawierać propozycje jego zmian. W ramach przeglądu zostanie przeprowadzona ocena konieczności objęcia nią działalności obywateli UE za granicą. Państwa członkowskie dostarczają Komisji wszelkich stosownych informacji potrzebnych do przygotowania sprawozdania.

2. Szczególne części sprawozdania dotyczą:

- a) Grupy Koordynacyjnej ds. Przeciwdziałania Torturom i jej działalności. Sprawozdanie sporządza się z uwzględnieniem ochrony interesów handlowych osób fizycznych lub prawnych. Dyskusje grupy są niejawne; oraz
- b) informacji dotyczących środków podjętych przez państwa członkowskie zgodnie z art. 17 ust. 1, które zostały zgłoszone Komisji na podstawie art. 17 ust. 2.”;

21) art. 18 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Niniejsze rozporządzenie ma taki sam terytorialny zakres stosowania jak Traktaty, z wyjątkiem art. 3 ust. 1 akapit pierwszy, art. 4 ust. 1 akapit pierwszy, art. 4a, 5, 6a, 7, 7b i 7d, art. 8 ust. 1–4 i art. 10, które stosuje się do:

- obszaru celnego Unii,
- hiszpańskich terytoriów Ceuty i Melilli,
- niemieckiego terytorium Helgoland.”;

22) w załącznikach wprowadza się następujące zmiany:

a) w załączniku II pkt 1.1 otrzymuje brzmienie:

Kod CN	Wyszczególnienie
„ex 4421 90 97 ex 8208 90 00	1.1. Szubienice, gilotyny i ostrza gilotyny”

b) w załączniku III skreśla się pkt 4 i 5;

c) dodaje się nowy załącznik IIIa, którego tekst znajduje się w załączniku I do niniejszego rozporządzenia;

d) dodaje się nowy załącznik IIIb, którego tekst znajduje się w załączniku II do niniejszego rozporządzenia;

e) dodaje się nowy załącznik VI, którego tekst znajduje się w załączniku III do niniejszego rozporządzenia;

f) dodaje się nowy załącznik VII, którego tekst znajduje się w załączniku IV do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Art. 1 pkt 9 oraz art. 1 pkt 10, w zakresie, w jakim dodaje art. 7e, stosuje się od dnia 17 marca 2017 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 23 listopada 2016 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

I. KORČOK

Przewodniczący

W imieniu Rady

M. SCHULZ

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

„ZAŁĄCZNIK IIIa

TOWARY, KTÓRE MOGŁYBY BYĆ UŻYTE DO WYKONYWANIA KARY ŚMIERCI, O KTÓRYCH MOWA W ART. 7b

Kod CN	Wyszczególnienie
ex 2933 53 90 [a–f] ex 2933 59 95 [g] i h) ex 3003 90 00 ex 3004 90 00 ex 3824 90 96	1. Produkty, które mogłyby być użyte do przeprowadzania egzekucji ludzi poprzez podanie śmiertelnego zastrzyku 1.1. Krótko lub średnioodługo działające barbituranowe środki znieczulające, m.in.: a) amobarbital (CAS RN 57-43-2) b) sól sodowa amobarbitalu (CAS RN 64-43-7) c) pentobarbital (CAS RN 76-74-4) d) sól sodowa pentobarbitalu (CAS 57-33-0) e) sekobarbital (CAS RN 76-73-3) f) sól sodowa sekobarbitalu (CAS RN 309-43-3) g) tiopental (CAS RN 76-75-5) h) sól sodowa tiopentalu (CAS RN 71-73-8), znana również jako tiopenton sodu Uwaga: Ten punkt odnosi się również do produktów zawierających jeden ze środków znieczulających wymienionych w wykazie krótko lub średnioodługo działających barbituranowych środków znieczulających.”

ZAŁĄCZNIK II

„ZAŁĄCZNIK IIIb

GENERALNE UNIJNE POZWOLENIE NA WYWÓZ EU GEA 1236/2005

Część 1 – Towary

Niniejsze generalne pozwolenie na wywóz obejmuje towary wymienione w którejkolwiek pozycji w załączniku IIIa do rozporządzenia Rady (WE) nr 1236/2005 (*).

Obejmuje ono również świadczenie pomocy technicznej użytkownikom końcowym w zakresie, w jakim pomoc ta jest konieczna do zainstalowania, eksploatacji, konserwacji lub naprawy tych towarów, na których wywóz udzielono pozwolenia, jeżeli eksporter świadczy taką pomoc.

Część 2 – Miejsca przeznaczenia

Pozwolenie na wywóz nie na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1236/2005 nie jest wymagane w przypadku dostaw do państwa lub terytorium będącego częścią obszaru celnego Unii, który na użytek niniejszego rozporządzenia obejmuje Ceutę, Helgoland i Melillę (art. 18 ust. 2).

Niniejsze generalne pozwolenie na wywóz jest ważne na całym terytorium Unii w przypadku wywozu do następujących miejsc przeznaczenia:

terytoria duńskie znajdujące się poza obszarem celnym:

- Grenlandia,
- Wyspy Owcze;

terytoria francuskie znajdujące się poza obszarem celnym:

- Francuskie Terytoria Południowe i Antarktyczne,
- Polinezja Francuska,
- Nowa Kaledonia i terytoria zależne,
- Saint Barthélemy,
- St Pierre i Miquelon,
- Wyspy Wallis i Futuna;

terytoria niderlandzkie znajdujące się poza obszarem celnym:

- Aruba,
- Bonaire,
- Curaçao,
- Saba,
- Sint Eustatius,
- Sint Maarten;

stosowne terytoria brytyjskie znajdujące się poza obszarem celnym:

- Anguilla,
- Bermudy,
- Falklandy,
- Georgia Południowa i Sandwich Południowy,
- Gibraltar,

— Montserrat,
— Święta Helena i terytoria zależne,
— Turks i Caicos;
Albania
Andora
Argentyna
Australia
Benin
Boliwia
Bośnia i Hercegowina
była jugosłowiańska republika Macedonii
Czarnogóra
Dżibuti
Ekwador
Filipiny
Gabon
Gruzja
Gwinea Bissau
Honduras
Islandia
Kanada
Kirgistan
Kolumbia
Kostaryka
Liberia
Liechtenstein
Meksyk
Mołdawia
Mongolia
Mozambik
Namibia
Nepal
Nowa Zelandia
Nikaragua
Norwegia
Panama
Paragwaj
Republika Południowej Afryki

Republika Zielonego Przylądka
Rwanda
San Marino
Serbia
Seszele
Szwajcaria (w tym Büsingen i Campione d'Italia)
Timor Wschodni
Turcja
Turkmenistan
Ukraina
Urugwaj
Uzbekistan
Wenezuela

Część 3 – Warunki i wymogi dotyczące korzystania z niniejszego generalnego pozwolenia na wywóz

1. Z niniejszego generalnego pozwolenia na wywóz nie można korzystać, jeżeli:

- a) eksporterowi zakazano korzystania z niniejszego generalnego pozwolenia na wywóz zgodnie z art. 8 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1236/2005;
- b) właściwe organy państwa członkowskiego, w którym eksporter ma miejsce pobytu lub siedzibę, poinformowały eksportera, że przedmiotowe towary są lub mogą być przeznaczone, w całości lub części, do powrotnego wywozu do państwa trzeciego albo do wykonywania kary śmierci w państwie trzecim;
- c) eksporter wie lub ma uzasadnione podstawy, aby przypuszczać, że przedmiotowe towary są przeznaczone, w całości lub w części, do powrotnego wywozu do państwa trzeciego albo do wykonywania kary śmierci w państwie trzecim;
- d) przedmiotowe towary wywożone są do stref wolnocłowych lub składów wolnocłowych, które znajdują się w miejscu przeznaczenia objętym niniejszym generalnym pozwoleniem na wywóz;
- e) eksporter jest producentem przedmiotowych produktów leczniczych i nie zawarł z dystrybutorem prawnie wiążącej umowy, na mocy której dystrybutor jest zobowiązany do dokonania wszystkich dostaw i przekazania towarów z zastrzeżeniem zawarcia prawnie wiążącej umowy, na mocy której nabywca jest zobowiązany – najlepiej pod rygorem odstraszałającej kary umownej – do:
 - (i) nieużywania towarów otrzymanych od dystrybutora do wykonywania kary śmierci;
 - (ii) niedostarczania ani nieprzekazywania tych towarów osobie trzeciej, jeżeli nabywca wie lub ma uzasadnione podstawy, aby przypuszczać, że towary te są przeznaczone do wykonywania kary śmierci; oraz
 - (iii) nakładania takich samych wymogów na osobę trzecią, której nabywca mógłby dostarczyć lub przekazać którykolwiek z tych towarów;
- f) eksporter nie jest producentem przedmiotowych produktów leczniczych i nie uzyskał podpisanego oświadczenia użytkownika końcowego od użytkownika końcowego w państwie przeznaczenia;
- g) eksporter produktów leczniczych nie zawarł prawnie wiążącej umowy z dystrybutorem lub użytkownikiem końcowym, na mocy której dystrybutor lub, w przypadku zawarcia umowy przez użytkownika końcowego, użytkownik końcowy jest zobowiązany – najlepiej pod rygorem odstraszałającej kary umownej – do uzyskania uprzedniego pozwolenia od eksportera na:
 - (i) przekazanie lub dostarczenie części przesyłki organowi odpowiedzialnemu za egzekwowanie prawa w państwie lub na terytorium, które nie zniosły kary śmierci,

- (ii) przekazanie lub dostarczenie części przesyłki osobie fizycznej lub prawnej, podmiotowi lub organowi nabywającemu dane towary dla organu odpowiedzialnego za egzekwowanie prawa lub świadczącemu usługi z użyciem takich towarów na rzecz takiego organu odpowiedzialnego za egzekwowanie prawa; oraz
 - (iii) powrotny wywóz lub przekazanie części przesyłki do państwa lub terytorium, które nie zniosły kary śmierci; lub
- h) eksporter towarów innych niż produkty lecznicze nie zawarł z użytkownikiem końcowym prawnie wiążącej umowy, o której mowa w lit. g).
2. Eksporterzy, którzy korzystają z niniejszego generalnego pozwolenia na wywóz EU GEA 1236/2005, powiadamiają właściwe organy państwa członkowskiego, w którym mają miejsce pobytu lub siedzibę, o pierwszym przypadku skorzystania z niniejszego generalnego pozwolenia na wywóz nie później niż 30 dni po dokonaniu pierwszego wywozu.
- Eksporterzy zgłaszają również w zgłoszeniu celnym, że korzystają z niniejszego generalnego pozwolenia na wywóz EU GEA 1236/2005, zaznaczając w polu 44 odpowiedni kod znaleziony w bazie danych TARIC.
3. Wymogi dotyczące sprawozdawczości związane z korzystaniem z niniejszego generalnego pozwolenia na wywóz oraz wszelkie dodatkowe informacje dotyczące produktów wywożonych w ramach niniejszego generalnego pozwolenia na wywóz wymagane przez państwo członkowskie, z którego dokonuje się wywozu, są określane przez państwa członkowskie.

Państwo członkowskie może wymagać od eksporterów mających miejsce pobytu lub siedzibę na jego terytorium, aby przed pierwszym skorzystaniem z niniejszego generalnego pozwolenia na wywóz dokonali rejestracji. Bez uszczerbku dla art. 8 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1236/2005 rejestracja odbywa się automatycznie i eksporter jest o niej powiadamiany przez właściwe organy niezwłocznie, a w każdym razie nie później niż w ciągu dziesięciu dni roboczych od wpłynięcia wniosku.

(*) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1236/2005 z dnia 27 czerwca 2005 r. w sprawie handlu niektórymi towarami, które mogłyby być użyte do wykonywania kary śmierci, tortur lub innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania (Dz.U. L 200 z 30.7.2005, s. 1)."

ZAŁĄCZNIK III

„ZAŁĄCZNIK VI

FORMULARZ POZWOLENIA NA ŚWIADCZENIE USŁUG POŚREDNICTWA, O KTÓRYCH MOWA W ART. 9 UST. 1

Specyfikacja techniczna:

Wymiary formularza wynoszą 210 × 297 mm, przy czym dopuszczalne są wymiary mniejsze o najwyżej 5 mm i większe o najwyżej 8 mm. Wielkość pól formularza jest wyznaczona na podstawie jednostki miary równej jednej dziesiątej cala poziomo oraz jednej szóstej cala pionowo. Podział pól jest wyznaczany na podstawie jednostki miary równej jednej dziesiątej cala poziomo.

UNIA EUROPEJSKA

1 Pozwolenie na świadczenie usług pośrednictwa (rozporządzenie 1236/2005)	1	Pośrednik składający wniosek (pełna nazwa i adres) ☐	POZWOLENIE NA ŚWIADCZENIE USŁUG POŚREDNICTWA W ZWIĄZKU Z TOWARAMI, KTÓRE MOGŁYBY BYĆ UŻYTE DO ZADAWANIA TORTUR LUB WYKONYWANIA KARY ŚMIERCI (ROZPORZĄDZENIE (WE) NR 1236/2005)			
	2	Osoba fizyczna lub prawna, podmiot lub organ dokonujące wywozu towarów z danego państwa trzeciego do państwa trzeciego przeznaczenia (pełna nazwa i adres)	3	Pozwolenie nr ☐ pozwolenie indywidualne ☐ pozwolenie globalne		
			4	Termin ważności		
	5	Odbiorca w państwie trzecim przeznaczenia (pełna nazwa i adres) ☐ użytkownik końcowy ☐ dystrybutor ☐ inne	6	Państwo trzecie, w którym znajdują się towary	Kod państwa	
			7	Państwo trzecie przeznaczenia	Kod państwa	
	8	Użytkownik końcowy lub dystrybutor w państwie trzecim przeznaczenia (pełna nazwa i adres) ☐ użytkownik końcowy ☐ dystrybutor	9	Państwo członkowskie, w którym pośrednik ma miejsce pobytu lub siedzibę Jeżeli nie ma takiego państwa członkowskiego, państwo członkowskie, którego obywatelem jest pośrednik lub w którym jest on zarejestrowany jako osoba prawna, podmiot lub organ		
	1	10	Uczestniczące strony trzecie (np. agent)			
		11	Zastosowanie końcowe (w stosownych przypadkach)			
		12	Organ wydający			
			Dokładne dane dotyczące miejsca przechowywania towarów w państwie trzecim, w którym dane towary się znajdują			
	13	Opis pozycji	14	Pozycja nr 1	15	Kod HS
					16	Ilość
					17	Waluta i wartość
	13	Opis pozycji	14	Pozycja nr 2	15	Kod HS
					16	Ilość
					17	Waluta i wartość
	13	Opis pozycji	14	Pozycja nr 3	15	Kod HS
					16	Ilość
					17	Waluta i wartość
	18	Szczególne wymagania i warunki				
	19	Nижej podpisany potwierdza, że właściwy organ pozwolił na świadczenie usług pośrednictwa w związku z towarami określonymi w polu 13 zgodnie z art. 9 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1236/2005 oraz z zastrzeżeniem wymogów, warunków i procedur określonych w niniejszym formularzu i załącznikach do niego, do których zawiera on odesłanie.				
	20	Liczba załączników				
	Sporządzono w (miejsce i data)					
	Nazwa (pismem maszynowym lub drukowanymi literami)					
	Podpis:				(Pieczęć organu wydającego)	

Wyjaśnienia dotyczące formularza

»Pozwolenie na świadczenie usług pośrednictwa w związku z towarami, które mogłyby być użyte do zadawania tortur lub wykonywania kary śmierci (rozporządzenie Rady (WE) nr 1236/2005 (*))«

Niniejszego formularza pozwolenia używa się w celu wydania pozwolenia na świadczenie usług pośrednictwa zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1236/2005.

Organ wydający jest to organ określony w art. 2 lit. h) rozporządzenia (WE) nr 1236/2005. Jest to jeden z organów wymienionych w wykazie właściwych organów w załączniku I do tego rozporządzenia.

Pole 1	<i>Pośrednik składający wniosek</i>	Proszę podać imię i nazwisko lub nazwę oraz pełny adres pośrednika składającego wniosek. Pośrednik został zdefiniowany w art. 2 lit. l) rozporządzenia (WE) nr 1236/2005.
Pole 3	<i>Pozwolenie nr</i>	Proszę wpisać numer oraz zaznaczyć, czy pozwolenie jest pozwoleniem indywidualnym czy globalnym (zob. definicje w art. 2 lit. p) i q) rozporządzenia (WE) nr 1236/2005).
Pole 4	<i>Termin ważności</i>	Proszę podać dzień (dwie cyfry), miesiąc (dwie cyfry) oraz rok (cztery cyfry). Okres ważności pozwolenia indywidualnego wynosi od trzech do dwunastu miesięcy, a pozwolenia globalnego od roku do trzech lat. W przypadku upływu okresu ważności można w razie konieczności wnioskować o jego przedłużenie.
Pole 5	<i>Odbiorca</i>	Proszę, oprócz podania nazwy i adresu, zaznaczyć, czy odbiorca w państwie trzecim przeznaczenia jest użytkownikiem końcowym, dystrybutorem, o którym mowa w art. 2 lit. r) rozporządzenia (WE) nr 1236/2005, czy stroną mającą inną rolę w transakcji. Jeżeli odbiorca jest dystrybutorem, ale wykorzystuje część przesyłki także do określonego zastosowania końcowego, proszę zaznaczyć pole »dystrybutor« i »użytkownik końcowy« oraz podać zastosowanie końcowe w polu 11.
Pole 6	<i>Państwo trzecie, w którym znajdują się towary</i>	Proszę podać nazwę danego państwa oraz odpowiedni kod z wykazu kodów krajów ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 471/2009 (**). Zob. rozporządzenie Komisji (UE) nr 1106/2012 (***)
Pole 7	<i>Państwo trzecie przeznaczenia</i>	Proszę podać nazwę danego państwa oraz odpowiedni kod z wykazu kodów krajów ustanowionego rozporządzeniem (WE) nr 471/2009. Zob. rozporządzenie (UE) nr 1106/2012.
Pole 9	<i>Wydające państwo członkowskie</i>	Proszę podać w odpowiedniej linii nazwę danego państwa członkowskiego oraz odpowiedni kod z wykazu kodów krajów ustanowionego rozporządzeniem (WE) nr 471/2009. Zob. rozporządzenie (UE) nr 1106/2012.
Pole 11	<i>Zastosowanie końcowe</i>	Proszę podać dokładny opis wykorzystania towarów oraz zaznaczyć, czy użytkownik końcowy jest organem odpowiedzialnym za egzekwowanie prawa, zdefiniowanym w art. 2 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 1236/2005, czy podmiotem prowadzącym szkolenia z używania towarów będących przedmiotem pośrednictwa. Proszę pozostawić puste pole, jeżeli usługi pośrednictwa są świadczone na rzecz dystrybutora, chyba że sam dystrybutor używa części towarów do określonego zastosowania końcowego.

Pole 12	<i>Dokładne dane dotyczące miejsca przechowywania towarów w państwie trzecim, z którego nastąpi wywóz</i>	Proszę podać miejsce przechowywania towarów w państwie trzecim, z którego zostaną one dostarczone osobie, podmiotowi lub organowi wymienionym w polu 2. Miejsce przechowywania musi zawierać adres w państwie, o którym mowa w polu 6, lub podobną informację na temat miejsca przechowywania towarów. Niedopuszczalne jest podawanie numeru skrytki pocztowej lub podobnego adresu pocztowego.
Pole 13	<i>Opis pozycji</i>	Opis towarów powinien zawierać odniesienie do konkretnej pozycji w załączniku III lub IIIa do rozporządzenia (WE) nr 1236/2005. Proszę rozważyć podanie informacji dotyczących opakowania towarów. Jeżeli w polu 13 zabraknie miejsca, można pisać dalej na dołączonym czystym arkuszu, z podaniem numeru pozwolenia. W polu 20 proszę podać liczbę załączników.
Pole 14	<i>Pozycja nr</i>	To pole należy wypełnić wyłącznie na odwrocie formularza. Proszę sprawdzić, czy numer pozycji odpowiada wydrukowanemu numerowi w polu 14 znajdującym się obok opisu danej pozycji na pierwszej stronie.
Pole 15	<i>Kod HS</i>	Kod HS to kod celny przypisany towarom w systemie zharmonizowanym. Zamiast niego można użyć kodu Nomenklatury scalonej, jeżeli jest znany. W celu zapoznania się z aktualną wersją Nomenklatury scalonej zob. rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 2015/1754 (****).
Pole 17	<i>Waluta i wartość</i>	Proszę wpisać wartość i walutę, podając należną cenę (bez przeliczania). Jeżeli cena ta nie jest znana, proszę podać szacowaną wartość, poprzedzając ją dopiskiem »szac. wart.«. Walutę należy podać zgodnie z kodem literowym (ISO 4217:2015).
Pole 18	<i>Szczególne wymogi i warunki</i>	Pole 18 dotyczy pozycji 1, 2 lub 3 (proszę określić w stosownych przypadkach) opisanych w polach 14–16 powyżej. Jeżeli w polu 18 zabraknie miejsca, można pisać dalej na dołączonym czystym arkuszu, z podaniem numeru pozwolenia. W polu 20 proszę podać liczbę załączników.
Pole 20	<i>Liczba załączników</i>	Proszę podać liczbę ewentualnych załączników (zob. wyjaśnienia do pól 13 i 18).

(*) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1236/2005 z dnia 27 czerwca 2005 r. w sprawie handlu niektórymi towarami, które mogłyby być użyte do wykonywania kary śmierci, tortur lub innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania (Dz.U. L 200 z 30.7.2005, s. 1).

(**) Rozporządzenie (WE) nr 471/2009 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 maja 2009 r. w sprawie statystyk Wspólnoty dotyczących handlu zagranicznego z państwami trzecimi, uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1172/95 (Dz.U. L 152 z 16.6.2009, s. 23).

(***) Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1106/2012 z dnia 27 listopada 2012 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 471/2009 w sprawie statystyk Wspólnoty dotyczących handlu zagranicznego z państwami trzecimi, w odniesieniu do aktualizacji nazewnictwa państw i terytoriów (Dz.U. L 328 z 28.11.2012, s. 7).

(****) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/1754 z dnia 6 października 2015 r. zmieniające załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 285 z 30.10.2015, s. 1)."

ZAŁĄCZNIK IV

„ZAŁĄCZNIK VII

FORMULARZ POZWOLENIA NA ŚWIADCZENIE POMOCY TECHNICZNEJ, O KTÓREJ MOWA W ART. 9 UST. 1

Specyfikacja techniczna:

Wymiary formularza wynoszą 210 × 297 mm, przy czym dopuszczalne są wymiary mniejsze o najwyżej 5 mm i większe o najwyżej 8 mm. Wielkość pól formularza jest wyznaczona na podstawie jednostki miary równej jednej dziesiątej cala poziomo oraz jednej szóstej cala pionowo. Podział pól jest wyznaczany na podstawie jednostki miary równej jednej dziesiątej cala poziomo.

UNIA EUROPEJSKA

1 Pozwolenie na świadczenie usług pośrednictwa (rozporządzenie 1236/2005)	1	Dostawca pomocy technicznej składający wniosek (pełna nazwa i adres) ☐	POZWOLENIE NA ŚWIADCZENIE POMOCY TECHNICZNEJ W ZWIĄZKU Z TOWARAMI, KTÓRE MOGŁYBY BYĆ UŻYTE DO ZADAWANIA TORTUR LUB WYKONYWANIA KARY ŚMIERCI (ROZPORZĄDZENIE (WE) NR 1236/2005)		
	2	Osoba fizyczna lub prawna, podmiot lub organ, na rzecz których świadczona będzie pomoc techniczna (pełna nazwa i adres)		3	Pozwolenie nr na podstawie artykułu ☐ 3 ☐ 4 ☐ 7a ☐ 7d
	4	Termin ważności			
	5	Osoba fizyczna lub prawna, podmiot lub organ wymienione w polu 2 to ☐ muzeum ☐ organ odpowiedzialny za egzekwowanie prawa ☐ instytucja zapewniająca kształcenie lub szkolenie ☐ dostawca usług naprawy, konserwacji lub innych usług technicznych w związku z towarami objętymi pomocą techniczną ☐ producent towarów objętych pomocą techniczną ☐ żadne z powyższych. Proszę określić działalność osoby fizycznej lub prawnej, podmiotu lub organu wymienionych w polu 2.		6	Państwo trzecie lub państwo członkowskie, w którym świadczona będzie pomoc techniczna (nazwa i kod)
	7	Niniejsze pozwolenie dotyczy ☐ jednorazowego świadczenia pomocy technicznej ☐ pomocy technicznej świadczonej w danym okresie. Proszę podać ten okres:			
	8	Państwo członkowskie, w którym dostawca pomocy technicznej ma miejsce pobytu lub siedzibę Jeżeli nie ma takiego państwa członkowskiego, państwo członkowskie, którego obywatelem jest dostawca pomocy technicznej lub w którym jest on zarejestrowany jako osoba prawna, podmiot lub organ			
	9	Opis typu towarów objętych pomocą techniczną		Organ wydający	
	10	Opis pomocy technicznej, na którą udzielono pozwolenia			
	11	Jeżeli osoba, podmiot lub organ wymienione w polu 2 to osoba, podmiot lub organ w państwie trzecim, pomoc techniczna będzie świadczona ☐ z UE do tego państwa trzeciego ☐ przez personel w tym państwie trzecim ☐ z innego państwa trzeciego (proszę podać nazwę)			
	12	Opis szkolenia z używania towarów objętych pomocą techniczną, które będzie świadczone osobie fizycznej lub prawnej, podmiotowi lub organowi wymienionym w polu 2		13	Szkolenie z używania towarów wymienionych w polu 9 będzie prowadzone przez ☐ dostawcę pomocy technicznej wymienionego w polu 2 ☐ stronę trzecią działającą w imieniu dostawcy pomocy technicznej (pełna nazwa i adres) lub we współpracy z tym dostawcą
14	Szczególne wymagania i warunki				
15	Niżej podpisany potwierdza, że właściwy organ pozwolił na udzielanie pomocy technicznej w związku z towarami określonymi w polu 9 zgodnie z art. 9 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1236/2005 oraz z zastrzeżeniem wymogów, warunków i procedur określonych w niniejszym formularzu i załącznikach do niego, do których zawiera on odesłanie.				
16	Liczba załączników				
Sporządzono w (miejsowość i data)					
Nazwa (pismem maszynowym lub drukowanymi literami)					
Podpis:		(Pieczęć organu wydającego)			

Wyjaśnienia dotyczące formularza

»Pozwolenie na świadczenie pomocy technicznej w związku z towarami, które mogłyby być użyte do zadawania tortur lub wykonywania kary śmierci (rozporządzenie Rady (WE) nr 1236/2005 (*))«

Niniejszego formularza pozwolenia używa się w celu wydania pozwolenia na świadczenie pomocy technicznej zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1236/2005. Jeżeli pomoc techniczna jest świadczona przy okazji wywozu, na który udzielono pozwolenia w rozporządzeniu (WE) nr 1236/2005 lub zgodnie z tym rozporządzeniem, nie należy stosować niniejszego formularza poza następującymi przypadkami:

- pomoc techniczna jest związana z towarami wymienionymi w załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 1236/2005 (zob. art. 3 ust. 2), lub
- pomoc techniczna związana z towarami wymienionymi w załączniku III lub IIIa do rozporządzenia (WE) nr 1236/2005 wykracza poza to, co jest niezbędne do zainstalowania, eksploatacji, konserwacji lub naprawy wywożonych towarów (zob. art. 9 ust. 2 oraz – w przypadku towarów wymienionych w załączniku IIIa – część 1 generalnego unijnego pozwolenia na wywóz EU GEA 1236/2005 w załączniku IIIb do rozporządzenia (WE) nr 1236/2005).

Organ wydający jest to organ określony w art. 2 lit. h) rozporządzenia (WE) nr 1236/2005. Jest on organem wymienionym w wykazie właściwych organów w załączniku I do tego rozporządzenia.

Pozwolenia wydaje się na tym jednostronicowym formularzu, w razie potrzeby z załącznikami.

Pole 1	<i>Dostawca pomocy technicznej składający wniosek</i>	Proszę podać nazwę i pełny adres wnioskodawcy. Dostawca pomocy technicznej został zdefiniowany w art. 2 lit. m) rozporządzenia (WE) nr 1236/2005. Jeżeli pomoc techniczna jest świadczona przy okazji wywozu, na który udzielono pozwolenia, proszę również – jeżeli to możliwe – podać numer celny składającego wniosek oraz numer właściwego pozwolenia na wywóz w polu 14.
Pole 3	<i>Pozwolenie nr</i>	Proszę wpisać numer oraz zaznaczyć, na podstawie którego artykułu rozporządzenia (WE) nr 1236/2005 udzielono pozwolenia.
Pole 4	<i>Termin ważności</i>	Proszę podać dzień (dwie cyfry), miesiąc (dwie cyfry) oraz rok (cztery cyfry). Okres ważności pozwolenia wynosi od trzech do dwunastu miesięcy. W przypadku upływu okresu ważności można w razie konieczności wnioskować o jego przedłużenie.
Pole 5	<i>Działalność osoby fizycznej lub prawnej, podmiotu lub organu wymienionych w polu 2.</i>	Proszę podać główną działalność osoby, podmiotu lub organu, na rzecz których świadczona będzie pomoc techniczna. Organ odpowiedzialny za egzekwowanie prawa został zdefiniowany w art. 2 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 1236/2005. Jeżeli główna działalność nie została wyszczególniona, proszę zaznaczyć »żadne z powyższych« i opisać główną działalność, używając ogólnych pojęć (np. hurtownik, detalista, szpital).
Pole 6	<i>Państwo trzecie lub państwo członkowskie, w którym świadczona będzie pomoc techniczna</i>	Proszę podać nazwę danego państwa oraz odpowiedni kod z wykazu kodów krajów ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 471/2009 (**). Zob. rozporządzenie Komisji (UE) nr 1106/2012 (***) W polu 6 należy wpisać państwo członkowskie jedynie wtedy, gdy podstawą udzielenia pozwolenia jest art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1236/2005.

Pole 7	Rodzaj pozwolenia	Proszę zaznaczyć, czy pomoc techniczna jest świadczona w danym okresie, a jeżeli tak, proszę podać ten okres w dniach, tygodniach lub miesiącach, w czasie którego dostawca pomocy technicznej ma obowiązek reagowania na prośby o poradę, wsparcie lub szkolenie. Jednorazowe świadczenie pomocy technicznej obejmuje jedno konkretne żądanie udzielenia porady lub wsparcia lub przeprowadzenia konkretnego szkolenia (nawet jeżeli dotyczy to kursu prowadzonego przez kilka dni).
Pole 8	Wydające państwo członkowskie	Proszę podać w odpowiedniej linii nazwę danego państwa członkowskiego oraz odpowiedni kod z wykazu kodów krajów ustanowionego rozporządzeniem (WE) nr 471/2009. Zob. rozporządzenie (UE) nr 1106/2012.
Pole 9	Opis typu towarów objętych pomocą techniczną	Proszę opisać typ towarów objętych pomocą techniczną. Opis powinien zawierać odniesienie do konkretnej pozycji w załączniku II, III lub IIIa do rozporządzenia (WE) nr 1236/2005.
Pole 10	Opis pomocy technicznej, na którą udzielono pozwolenia	Proszę jasno i dokładnie opisać pomoc techniczną. Proszę podać datę i numer umowy zawartej przez dostawcę pomocy technicznej lub – w stosownych przypadkach – załączyć taką umowę.
Pole 11	Sposób świadczenia pomocy technicznej	Nie należy wypełniać pola 11, jeżeli podstawą udzielenia pozwolenia jest art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1236/2005. Jeżeli pomoc techniczna jest świadczona z państwa trzeciego innego niż państwo trzecie, w którym odbiorca tej pomocy ma miejsce pobytu lub siedzibę, proszę podać nazwę danego państwa oraz odpowiedni kod z wykazu kodów krajów ustanowionego rozporządzeniem (WE) nr 471/2009. Zob. rozporządzenie (UE) nr 1106/2012.
Pole 12	Opis szkolenia z używania towarów objętych pomocą techniczną	Proszę zaznaczyć, czy pomocy technicznej lub serwisowi technicznemu objętemu definicją pomocy technicznej zawartą w art. 2 lit. f) rozporządzenia (WE) nr 1236/2005 towarzyszy szkolenie dla użytkowników danych towarów. Proszę podać rodzaj użytkowników, którzy otrzymają takie szkolenie oraz określić cele i treść programu szkolenia.
Pole 14	Szczególne wymogi i warunki	Jeżeli w polu 14 zabraknie miejsca, można pisać dalej na dołączonym czystym arkuszu, z podaniem numeru pozwolenia. W polu 16 proszę podać liczbę załączników.
Pole 16	Liczba załączników	Proszę podać liczbę ewentualnych załączników (zob. wyjaśnienia do pól 10 i 14).

(*) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1236/2005 z dnia 27 czerwca 2005 r. w sprawie handlu niektórymi towarami, które mogłyby być użyte do wykonywania kary śmierci, tortur lub innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania (Dz.U. L 200 z 30.7.2005, s. 1).

(**) Rozporządzenie (WE) nr 471/2009 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 maja 2009 r. w sprawie statystyk Wspólnoty dotyczących handlu zagranicznego z państwami trzecimi, uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1172/95 (Dz.U. L 152 z 16.6.2009, s. 23).

(***) Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1106/2012 z dnia 27 listopada 2012 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 471/2009 w sprawie statystyk Wspólnoty dotyczących handlu zagranicznego z państwami trzecimi, w odniesieniu do aktualizacji nazewnictwa państw i terytoriów (Dz.U. L 328 z 28.11.2012, s. 7)."